

Σάββατο, 15 Νοεμβρίου 2012

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα νιώθω την ανάγκη να σου μιλήσω για την καλύτερη φίλη μου που είναι η Χ.Ψ. Την γνωρίζω αρκετά καλά και είμαστε εδώ και τρία χρόνια φίλες. Πρωτογνωριστήκαμε στην 6η τάξη του δημοτικού. Τότε ήμουν καινούρια μαθήτρια στο σχολείο και δε γνώριζα κανέναν, αλλά με την πάροδο του χρόνου έκανα πολλούς φίλους και φίλες. Αν αναρωτιέσαι για την εξωτερική της εμφάνιση... έχει σχετικά μεγάλα καστανοπράσινα μάτια, μακριά και σγουρά ξανθά μαλλιά και πολύ μεγάλα όμορφα βλέφαρα. Δεν είναι πολύ ψηλή, ωστόσο ούτε και κοντή.

Όσο για το χαρακτήρα της, είναι πολύ ευγενική και καλοπροαίρετη κοπέλα. Πάντα, όταν βλέπει τους γονείς μου τους χαιρετάει. Ξέρει πώς να συμπεριφέρεται μπροστά σε μεγάλους και ξένους. Επίσης, είναι πολύ εχέμυθη, δηλαδή μπορώ να της εμπιστεύομαι τα πάντα και ταυτόχρονα συνεπής. Μα το καλύτερο, είναι θαρραλέα σαν κι εμένα. Παρόλα αυτά, όμως, έχει και ορισμένα ελαττώματα τα οποία -όταν ξέρω πως μπορούν να μας οδηγήσουν σε φιλονικία- προσπαθώ να τα παραβλέπω και να αντέχω τις «παραξενιές» της. Είναι λίγο εγωίστρια και πολύ πεισματάρα, π.χ. όταν εγώ της λέω ότι κάτι είναι άσπρο, αυτή θα πει: «όχι αυτό είναι μαύρο», παρόλο που ύστερα θα καταλάβει ότι τελικά είχα δίκαιο! Τι να κάνεις όμως, δε μπορώ να αλλάξω τίποτα. Ο καθένας έχει ελαττώματα, όπως κι εγώ άλλωστε... Περισσότερο απ' όλα, όμως, εκτιμώ ιδιαίτερα το γεγονός ότι είναι θαρραλέα, όπως σου είπα και προηγουμένως.

Για καλή μας τύχη και οι δύο είμαστε στην ίδια τάξη, όπως και στην ίδια περίπου γειτονιά. Και εγώ και αυτή λατρεύουμε τη μουσική, το χορό και τον αθλητισμό. Διασκεδάζουμε με το ίδιο τρόπο, ενώ αντίθετα δεν έχουμε κοινές απόψεις για όλα τα θέματα. Πάντοτε είμαστε κοντά στις κρίσιμες και τις δύσκολες καταστάσεις της ζωής μας. Αλληλοβοηθιόμαστε, υποστηρίζουμε και ακούμε η μία την άλλη. Εκμυστηρευόμαστε τις επιθυμίες μας, τα σχέδια, τη χαρά ή τη λύπη μας. Με άλλα λόγια ό,τι μας βασανίζει ή μας ευχαριστεί. Νιώθω μεγάλη αγάπη, τρυφερότητα και εκτίμηση για τη φιλενάδα μου, γιατί είναι πολύ καλή και ένας άνθρωπος που μπορείς να του εμπιστευέσαι τα πάντα. Άλλωστε η αληθινή φιλία για να επιβιώσει χρειάζεται αγάπη, ειλικρίνεια, αφοσίωση και χρόνο. Επίσης, δε περιμένει ανταλλάγματα.

Η φιλία μας είναι πολύ δυνατή, παρόλο που μαλώνουμε μερικές φορές για άσχετα ή ασήμαντα θέματα. Έχουμε μάλιστα υποσχεθεί να είμαστε για πάντα μαζί και η φιλία μας να κρατήσει και να είναι τόσο δυνατή μέχρι να γεράσουμε. Συνοψίζοντας, θα ήθελα να σου εκμυστηρευτώ πως η φιλία αυτή είναι ένα μεγάλο στήριγμα στη ζωή μου, καθώς πιστεύω πως όταν είμαστε δυστυχισμένοι η παρουσία του

φίλου/φίλης μας μειώνει τη θλίψη, όπως αντίστοιχα αυξάνει τη χαρά και την ευχαρίστηση.

Κάπου εδώ, όμως, αγαπημένο μου ημερολόγιο, σ' αφήνω. Θα τα ξαναπούμε πολύ σύντομα! Δε μου γλιτώνεις εύκολα...

Με αγάπη

Η Σοφία σου

Υ.Γ. Μαζί δε κάνουμε και χώρια δε μπορούμε...